

[Horn.]

at man samtidig fra konservativ side har givet udtryk for, at det er, ligesom man fra regeringspartierne side — og jeg skal kun svare for mit eget — er tilbageholdende. Jeg mener i og for sig i mit første indlæg at have begrundet, hvordan situationen er, men hvis der er nogen, der kan skaffe nogle penge, som ikke eksisterer, til at lave de ting, som de ønsker, så var det rart at se de kroner på bordet.

Det, der navnlig giver mig anledning til at tage ordet, er, at det ærede medlem hr. Holmberg stiller det op, som om der ikke skete noget og der manglede planer. Nu har den højtærede minister jo henvist til en række planer, der findes, men jeg synes, at det ærede medlems udtalelser er udtryk for en fuldstændig underkendelse af vore amter og vore amters vejudvalg. Jeg forstår egentlig ikke, at det ærede medlem ikke er bekendt med, at der ikke findes et amt, hvorfra man ikke i årevis har rejst rundt både her i landet og i andre lande for at se, hvordan man udbygger og anlægger de mest moderne vejanlæg. Alle disse planer er selvfølgelig ikke noget, der er lavet for sjovs skyld; de er lavet ud fra de faktiske forudsætninger i de pågældende områder. Da vi lavede den ny lov, som ligger til grund for disse forskellige vejlovsforslag, var kernen i den i og for sig, at staten, vejdirektoratet, i højere grad kom til at koordinere alle disse mange ting.

Der ligger planer fremover, som dækker det rent faktiske behov bortset fra de områder, hvor industrien eller andet måtte have medført, at der er sket store forskydninger i de behov, man kunne se for 5-10 år siden eller endnu længere tilbage, da disse planer blev lagt. Der er ingen planløshed, hvad angår vejtrafikken. Det er kun et spørgsmål om, hvorvidt vi har penge og arbejdskraft nok til at udføre det i det omfang, vi gerne ville, for at kunne tilgodese vejtransporten både med hensyn til sikkerhed og med hensyn til den gode økonomi, der kan skabes i vejtrafikken.

Det er en fuldstændig misforståelse, hvis de midt- og vestjyske byer forestiller sig, at det, at man laver en ny linjeføring, en længdevej op gennem Jylland, i sig selv skaber trafik eller nye investeringer i indu-

strien. Det er muligt, at der vil følge en række industrier, men man kan jo ikke sammenligne en sådan linjeføring med det at forbinde landsdele med en Store-Bæltsbro eller en ekstra Lille-Bæltsbro. Det er to vidt forskellige ting. At noget sådant er investeringskabende, når det drejer sig om industri, har vi en lang række amerikanske eksempler, der viser. Jeg advarer mod, at man forestiller sig, at blot man får lavet den nye linjeføring, strømmer industrien over til dette område.

Det ærede medlem hr. Holmberg sagde, at når det drejer sig om lufttrafikken, er der andet end Århus. Jeg ved ikke, hvor stort et kendskab det ærede medlem har til lufttrafik, men det ærede medlem må være klar over, at for at drive lufttrafik med nogenlunde rentabilitet må der være et betydeligt underlag, og man skal i hvert fald ikke forestille sig, at man i Jylland har behov for eller økonomisk basis for at lave flere store lufthavne.

Holmberg: Jeg skal nøjes med at svare kort, så kan vi gå tilbage til de mere principielle og måske også praktiske ting i det udvalg, der bliver nedsat.

Først vil jeg lige sige til det ærede medlem hr. Horn, at det er jo rigtigt, at det er os, der gang på gang har rejst debatten om kommissionsbetænkningen vedrørende en Store-Bæltsbro og om kommissionsbetænkningen vedrørende Øresundsbroen. Bortset fra det rent økonomiske er det i hvert fald rimeligt at have en drøftelse, når en stor kommission har siddet så længe.

Det ærede medlem hr. Horn mente, at det i det hele taget gik vældig godt med planlægningen af vore veje, og gjorde opmærksom på, at amterne også betød en hel del. Selvfølgelig gør de det; for øvrigt er der ikke altid enighed inden for amtsrådene. Tilbage bliver imidlertid det enkle og rigtige, at efter de nye love er det folketinget, der bestemmer. Jeg vil gerne gentage, at vi, selv om det er os, der har bestemmelsesretten, alligevel mange gange er blevet stillet over for fuldbyrdede kendsgerninger. Det er det, jeg meget gerne vil have ændret.

Den højtærede minister mente, at dette var et uskyldigt forslag. Mon det nu også er så uskyldigt, som det kan se ud til? Mon der alligevel ikke har været en hel del